РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

16 юни 2011 година *

По дело C-10/10

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 258 ДФЕС на 8 януари 2010 г.,

Европейска комисия, за която се явяват г-н R. Lyal и г-н W. Mölls, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Република Австрия, за която се явява г-жа C. Pesendorfer, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

* Език на производството: немски.

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н J.-C. Bonichot, председател на състав, г-н K. Schiemann, г-жа C. Toader, г-жа A. Prechal (докладчик) и г-н E. Jarašiūnas, съдии,

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,
секретар: г-н A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 8 март 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С настоящия иск Европейската комисия иска от Съда да установи, че Република Австрия е нарушила задълженията си по член 56 ЕО и по член 40 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 53, стр. 3, наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“), като е разрешила данъчно приспадане на даренията за научноизследователски и образователни организации само когато тези организации са установени в Австрия.

Правна уредба

Споразумението за ЕИП

2 Член 40 от Споразумението за ЕИП гласи:

„В рамките на разпоредбите на настоящото споразумение са забранени ограниченията между договарящите се страни, свързани с движението на капитали, принадлежащи на лица, които пребивават в държави — членки на [Европейския съюз,] или в държави от [Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ)], както и всяка дискриминация, основана на гражданство или на мястото на пребиваване на страните, или на място на инвестиране на капиталите. Необходимите разпоредби за прилагането на настоящия член се съдържат в приложение XII“.

3 Приложение XII към Споразумението за ЕИП е озаглавено „Свободно движение на капитали“ и отпраща към Директива 88/361/ЕИО на Съвета от 24 юни 1988 година за прилагане на член 67 от Договора [член, отменен с Договора от Амстердам] (ОВ L 178, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 10, том 1, стр. 10). По силата на член 1, параграф 1 от тази директива движението на капитали се категоризира в съответствие с номенклатурата в приложение I към нея.

Национално право

4 По силата на член 4 от Закона за данъка върху доходите от 7 юли 1988 г. (Einkommensteuergesetz, BGBl. 400/1988, наричан по-нататък „EStG“) основа за определяне на данъка върху доходите е изчислената „печалба“. Според посочената разпоредба печалбата се намалява с оперативни разходи. В параграф 4

от този член наред с останалото са изброени определени разходи, които „във всички случаи са“ оперативни разходи.

5 Член 4а, точка 1 от EStG, в редакцията му съгласно Закона за данъчната реформа от 2009 г. (BGBl. I, 26/2009, наричан по-нататък „измененият EStG“), който се отнася до даренията от оперативен капитал, изброява редица дарения, които също се считат за оперативни разходи. За тази цел в член 4а от изменения EStG се изброяват същите оперативни разходи, които до 31 март 2009 г. са били включени в член 4, параграф 4, точка 5 от EStG.

6 Член 4а от изменения EStG гласи:

„За оперативни разходи се считат и:

1. Дарения от оперативния капитал за извършване на:

— научноизследователски дейности или

— насочените към образованието на възрастни дейности в сферата на обучението, които се отнасят до обучението по науки и изкуства и са в съответствие със Закона за университетите от 2002 г.,

както и за изготвяне на свързани с това научни публикации и документация към следните организации:

а) университети, висши училища по изкуства и Художествената академия, техните факултети, институти и специални подразделения;

б) създадени с федерален закон или със закон в рамките на съответната провинция фондове, на които са възложени задачи във връзка с популяризирането на научноизследователските дейности;

в) Австрийската академия на науките;

г) юридически несамостоятелни организации на регионални или местни органи, които преимуществено развиват такъв вид дейности в сферата на научните изследвания или образованието в полза на австрийската наука или икономика и изготвянето на свързаните с това научни публикации или документация;

д) юридически лица, които преимуществено развиват такъв вид дейности в сферата на научните изследвания или образованието в полза на австрийската наука или икономика и изготвянето на свързаните с това научни публикации или документация. Допълнително условие е или регионални или местни органи да имат най-малко мажоритарно участие в тези юридически лица, или съответното юридическо лице в качеството си на организация по смисъла на член 34 и сл. от Федералния данъчен кодекс да преследва само научни цели.

Наличието на предпоставките по букви г) и д) се доказва от съответната организация с удостоверение от Finanzamt Wien 1/23, което се издава под условие, че може да бъде отменено по всяко време. Списък с всички организации, за които е издадено такова удостоверение, се публикува поне веднъж годишно в подходяща електронна форма на сайта на федералното министерство на финансите. Пазарната стойност на даренията може да се приспада, доколкото тя, заедно с пазарната стойност на даренията по смисъла на точка 2, не надхвърля 10 % от печалбата през непосредствено предхождащата финансова година.

[…]“.

Обстоятелствата в основата на спора и досъдебното производство

7 С писмо от 12 май 2005 г. Комисията изисква от федералното министерство на финансите на Република Австрия информация дали за целите на член 4, параграф 4, точка 5 от EStG (понастоящем член 4а, точка 1 от изменения EStG) дарения могат да получават само установените в Австрия организации или се допускат и аналогични организации, установени в други държави — членки на Съюза или от Европейското икономическо пространство (ЕИП).

8 В отговор с писмо от 5 септември 2005 г. федералното министерство на финансите потвърждава, че получатели на дарения за целите на член 4, параграф 4, точка 5, букви a)—d) от EStG могат да бъдат само местни организации. Видно от формулировката на член 4, параграф 4, точка 5, буква e) от EStG обаче, обхватът тази разпоредба не бил ограничен само до местните организации.

9 На 4 април 2007 г. Комисията изпраща първо официално уведомително писмо на Република Австрия, в което твърди, че член 4, параграф 4, точка 5, букви a)—e) от EStG нарушава член 49 ЕО и член 36 от Споразумението за ЕИП, и приканва тази държава членка да представи становището си по въпроса в двумесечен срок от връчването на това писмо.

10 В отговора си от 5 юни 2007 г. Република Австрия възразява срещу прилагането на разпоредбите за свободното предоставяне на услуги, като изтъква, че уредените със спорната разпоредба дарения не съставляват възнаграждение за предоставена услуга. Освен това тя поддържа, че не е нарушено и свободното движение на капитали.

11 В допълнително официално уведомително писмо от 6 май 2008 г., връчено на Република Австрия на 8 май 2008 г., Комисията допълва правните си изводи от първото официално уведомително писмо, като изтъква, че е допуснато нарушение не само на разпоредбите за свободното предоставяне на услуги, но и на разпоредбите за свободното движение на капитали, а именно член 56 ЕО и член 40 от Споразумението за ЕИП, доколкото поради въпросния данъчен режим предоставянето на дарения за организации от други държави — членки на Съюза или от ЕИП, става по-слабо привлекателно.

12 С писмо от 9 юли 2008 г. Република Австрия по същество препраща към отговора си от 5 юни 2007 г., в който заявява, че не е налице нарушение нито на разпоредбите за свободното предоставяне на услуги, нито на разпоредбите за свободното движение на капитали.

13 Тъй като не е удовлетворена от този отговор, на 19 март 2009 г. Комисията издава мотивирано становище, в което приема, че Република Австрия е нарушила задълженията си по член 56 ЕО и по член 40 от Споразумението за ЕИП, като е разрешила данъчно приспадане на даренията за научноизследователски и образователни организации само когато тези организации са установени в Австрия. В рамките на правния анализ на член 4, параграф 4, точка 5 от EStG Комисията прокарва разграничение между разпоредбите на точка 5, букви a)—d) и разпоредбите на точка 5, буква e). Според Комисията първите разпоредби въвеждат разлика в третирането в зависимост от седалището на съответната организация. Само даренията в полза на организации, които са посочени в тези разпоредби и са установени в Австрия, биха могли да бъдат признати за подлежащи на приспадане оперативни разходи. За сметка на това член 4, параграф 4, точка 5, буква e) от EStG според Комисията не установява разлика в третирането в зависимост от седалището на получателя на дарението, но все пак даренията не се признават за оперативни разходи, ако не са в полза на юридически лица, които работят основно за австрийската наука или икономика.

14 С писмо от 25 май 2009 г. Република Австрия потвърждава и допълва доводите, които вече е изложила в отговорите си на първото и на допълнителното официално уведомително писмо. При това положение Комисията предявява настоящия иск.

По иска

Доводи на страните

15 Доколкото разрешава данъчно приспадане само на даренията в полза на научноизследователски и образователни организации със седалище в Австрия, но не и на даренията в полза на сходни организации, установени в други държави — членки на Съюза или от ЕИП, член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG според Комисията е в противоречие със свободното движение на капитали, гарантирано с член 56 ЕО и член 40 от Споразумението за ЕИП.

16 Тази разпоредба на австрийското законодателство била принципно забранена от член 56 ЕО и не можело да бъде обоснована. От текста на разпоредбата, а и от доводите на Република Австрия в досъдебното производство ясно личало, че въпросната разпоредба въвежда разграничение по чисто географски критерии, а именно дали получателят на дарението има седалище в Австрия. Всички изложени съображения във връзка с член 56 ЕО се прилагали съответно и във връзка с член 40 от Споразумението за ЕИП.

17 Република Австрия признава, че член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG в известна степен въвежда разграничение между установените в Австрия организации и организациите, установени в други държави членки, но твърди, че тази разпоредба не съставлява ограничение на свободното движение на капитали. На първо място, тя поддържа, че изброените в член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG научноизследователски и образователни организации не са обективно сходни с аналогичните организации в други държави членки, доколкото Република Австрия може да упражнява властнически контрол само върху първите.

18 На второ място, ако се приеме, че е налице ограничение на свободното движение на капитали, Република Австрия поддържа, че то е обосновано с императивно съображение от общ интерес. В частност ограничаването на възможността за данъчно приспадане на даренията, така че да обхваща само даренията в полза на изброените в член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG организации, отговаряло на целта за запазване и поддържане на позицията на Австрия като културен и научен център — цел от общонационален интерес. Организациите, които не са посочени в член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG, също както и сходните организации от други държави членки, все пак можели да ползват предимствата във връзка с възможността за данъчно приспадане на даренията по член 4а, точка 1, буква е) от изменения EStG, стига да преследват цели от общ интерес в областта на науката и икономиката.

19 Отказът от данъчни приходи поради възможността за данъчно приспадане на даренията в полза на научноизследователските и образователните организации, изброени в член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG, бил оправдан, предвид факта че със своята работа тези организации допринасят за общия интерес и че даренията могат да заместят плащането на данъци. Възможността за данъчно приспадане на даренията на основание на тази разпоредба позволявала да се осигурят допълнителни финансови средства за изпълнението на обществените задачи.

20 Ограничаването на възможността за данъчно приспадане на даренията, така че да обхваща само даренията в полза на научноизследователските и образователните организации, посочени в член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG, било подходящо и необходимо за постигането на търсената цел. Предоставянето на същата възможност и по отношение на организациите, установени в различни от Република Австрия държави членки, не можело да гарантира същите цели, тъй като тогава част от съответните дарения, които могат да се приспадат в границите на 10 % от печалбата на дарителя, би допринесла за финансирането на организации, които не преследват цели в общ интерес на Република Австрия, а средствата на установените в тази държава членка организации съответно биха намалели.

Съображения на Съда

21 По настоящото дело е необходимо най-напред да се отбележи, че видно от исковата молба, Комисията възразява само срещу член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG, а не и срещу точка 1, буква е) от този член.

22 Комисията по същество поддържа, че член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG, доколкото разрешава данъчно приспадане на даренията в полза на изброените в тази разпоредба организации, въвежда разграничение само въз основа на критерия за седалището на получателя на дарението — подход, който е несъвместим с изискванията както на член 56 ЕО, така и на член 40 от Споразумението за ЕИП.

23 Необходимо е да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика, макар прякото данъчно облагане да е от компетентността на държавите членки, те трябва да упражняват тази компетентност при спазване на правото на Съюза (вж. по-специално Решение от 28 октомври 2010 г. по дело Établissements Rimbaud, C-72/09, Сборник, стр. I-10659, точка 23 и цитираната съдебна практика).

24 Член 56, параграф 1 ЕО забранява всички ограничения върху движението на капитали между държавите членки и между държавите членки и трети страни. Макар че в Договора за ЕО липсва определение на понятието за движение на капитали, безспорно е прието, че Директива 88/361 заедно с приложената към нея номенклатура има указателна стойност за дефинирането на това понятие (вж. Решение от 28 септември 2006 г. по дело Комисия/Нидерландия, C-282/04 и C-283/04, Recueil, стр. I-9141, точка 19). Даренията са включени в раздел XI от приложение I към Директива 88/361, озаглавен „Движения на капитали за лични цели“.

25 В случая измененият EStG предвижда възможност за данъчно приспадане на даренията от оперативния капитал, направени в полза на някоя от научноизследователските и образователните организации, изброени в член 4а, точка 1, букви а)—е) от този закон. Както признава Република Австрия в досъдебното производство, посочените в член 4а, точка 1, букви а)—d) получатели на дарения могат да бъдат само организации със седалище в тази държава.

26 Ето защо следва да се отбележи, че разглежданият режим на данъчно приспадане води до по-голяма данъчна тежест за данъчнозадължените лица, които правят дарения в полза на научноизследователски и образователни организации, установени в различни от Република Австрия държави членки, отколкото за данъчнозадължените лица, които правят дарения в полза на някоя от организациите, изброени в член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG. Доколкото възможността да получи данъчно приспадане може да повлияе значително на поведението на дарителя, невъзможността за приспадане на даренията, предоставени на научноизследователски и образователни организации, установени в различни от Република Австрия държави членки, може да разубеди данъчнозадължените лица да извършват дарения в тяхна полза (вж. в този смисъл Решение от 27 януари 2009 г. по дело Persche, C-318/07, Сборник, стр. I-359, точка 38).

27 Следователно член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG представлява ограничение на движението на капитали, което по принцип е забранено от член 56, параграф 1 ЕО.

28 В съответствие обаче с текста на член 58, параграф 1, буква а) ЕО разпоредбите на член 56 ЕО не накърняват правото на държавите членки „да прилагат съответните разпоредби на тяхното данъчно законодателство, които провеждат разграничение между данъкоплатци, които не са в еднакво положение, що се отнася до тяхното [...] място на инвестиране на капитала“. Това изключение на свой ред е ограничено от член 58, параграф 3 ЕО, който предвижда, че посочените в параграф 1 от този член национални разпоредби „не представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на свободното движение на капитали и плащания по смисъла на член 56“. Следователно случаите на различно третиране, които член 58, параграф 1, буква а) ЕО разрешава, трябва да бъдат отграничени от случаите на дискриминация, забранени от параграф 3 от същия член.

29 Съгласно практиката на Съда, за да може национално данъчно законодателство като разглежданото, което прави разграничение между националните и установените в друга държава членка организации, да се счита за съвместимо с разпоредбите на Договора относно свободното движение на капитали, е необходимо различното третиране да се отнася до положения, които не са обективно сходни, или да е обосновано с императивно съображение от общ интерес. Освен това за да бъде обосновано, различното третиране не трябва да надхвърля необходимото за постигането на целта, преследвана с разглежданата правна уредба (вж. в този смисъл Решение от 14 септември 2006 г. по дело Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-386/04, Recueil, стр. I-8203, точка 32 и Решение по дело Persche, посочено по-горе, точка 41).

30 Република Австрия на първо място изтъква, че организациите, изброени в член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG, не са обективно сходни с аналогичните научноизследователски и образователни организации, установени в други държави членки. Всъщност, доколкото свързаният с тези дарения данъчен режим води до разлика в третирането на данъчнозадължените лица в зависимост от мястото на инвестиране на капитала им, Република Австрия смята, че различията между получателите на даренията е допустимо австрийските данъчнозадължени лица, които правят дарения в полза на организациите по

член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG, да бъдат третирани различно в сравнение с данъчнозадължените лица, които правят дарения в полза на установени в други държави членки аналогични организации.

31 Според Република Австрия тази разлика е обоснована предвид властническия контрол, който Австрия упражнява върху организациите, изброени в член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG — контрол, който не е налице по отношение на установените в други държави членки организации. Този контрол позволявал на органите на публична власт да определят целите от общ интерес, които изброените в тази разпоредба организации трябва да следват, да ги ръководят активно в работата по тези цели и да вземат мерки, ако целите не бъдат постигнати.

32 В това отношение следва да се отбележи, че макар да са свободни да определят целите от общ интерес, които искат да подкрепят чрез предоставяне на данъчни предимства на частни или публични организации, които безкористно преследват тези цели и които изпълняват изискванията за осъществяването им, държавите членки все пак трябва да упражняват това право на преценка съобразно правото на Съюза (вж. в този смисъл Решение по дело Persche, посочено по-горе, точка 48). Наистина националните органи разполагат с повече средства за контрол и влияние върху работата на установените на австрийска територия, отколкото на установените в други държави членки организации, но въпреки това Република Австрия не е доказала, че подобна намеса в управлението на възпросните организации е необходима, за да се гарантира постигането на целите от общ интерес, които тази държава членка иска да подкрепи.

33 Освен това, макар да е оправдано да предостави данъчни предимства само на организациите, които преследват конкретни цели от общ интерес, държавата членка все пак не може да ограничи тази възможност само до организациите, които са установени на нейна територия (вж. в този смисъл Решение по дело Persche, посочено по-горе, точка 44).

34 В случая Република Австрия изтъква, че целта от общ интерес, преследвана с член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG, е да популяризира позицията на Австрия като научен и образователен център. Както отбелязва генералният адвокат в точка 56 от заключението си, тази цел е формулирана по такъв начин, че да може да бъде изпълнена от почти всички установени в Австрия научноизследователски и образователни организации, докато всички аналогични организации, установени в други държави членки, автоматично се оказват изключени от благоприятния данъчен режим.

35 Оттук следва, че единственият критерий, по който е въведено разграничението между данъчнозадължените лица, които правят дарения в полза на организации със седалище в Австрия, и данъчнозадължените лица, които правят дарения в полза на аналогични организации, установени в други държави членки, всъщност е мястото на установяване на получателя на дарението. По правило това не е критерий, който може да се използва за преценка на обективното сходство между двата случая и съответно за въвеждането на обективно разграничение между тях (вж. по аналогия, що се отнася до свободното предоставяне на услуги, Решение от 11 септември 2007 г. по дело Schwarz и Gootjes-Schwarz, C-76/05, Сборник, стр. I-6849, точки 72 и 73).

36 Ето защо следва да се отхвърлят доводите на Република Австрия, че изброените в член 4а, точка 1, букви а)—d) от изменения EStG организации и аналогичните научноизследователски и образователни организации, установени в други държави членки, не се намират в обективно сходно положение и че съответно е обоснована разликата в третирането на данъчнозадължените лица за целите на подоходното облагане в Австрия, въведена в зависимост от мястото на инвестиране на капитала им.

37 На второ място, що се отнася до довода за наличието на императивно съображение от общ интерес, макар наистина да е постановил в точка 23 от Решение от 10 март 2005 г. по дело Laboratoires Fournier (C-39/04, Recueil, стр. I-2057), че насърчаването на научноизследователската и развойната дейност може да съставлява такова съображение, Съдът все пак е посочил, че национална правна уредба, която предоставя право на данъчно приспадане само за научноизследователската дейност в съответната държава членка, е в пряко противоречие с

целите на политиката на Съюза в областта на научните изследвания и технологичното развитие. Съгласно член 163, параграф 2 ЕО целта на тази политика е да се премахнат данъчните пречки пред сътрудничеството в областта на научните изследвания и в този смисъл тя не може да се осъществява чрез насърчаване на научноизследователската и развойната дейност на национално равнище. Същото се отнася и за разглеждания в случая данъчен режим за даренията, доколкото Република Австрия се позовава на тази цел като основание да ограничи възможността за приспадане само до даренията в полза на австрийски научноизследователски центрове и университети.

38 Доколкото Република Австрия се позовава на целта за насърчаване на образованието в страната, дори да се допусне, че тази цел може да съставлява императивно съображение от общ интерес, което обосновава евентуалните ограничения на свободното движение на капитали, това не променя факта, че за да е обоснована, ограничителната мярка трябва да е съобразена с принципа на пропорционалност. В случая се налага констатацията, че Република Австрия не излага нито един довод, който да сочи, че целта, която тя преследва в тази област, не може да бъде постигната без спорната разпоредба и не може да бъде осъществена със средства, които по-малко ограничават възможността на австрийските данъчнозадължени лица да избират на кого да правят дарения.

39 Всъщност Република Австрия само поддържа, при това най-общо, че предоставянето на възможност за данъчно приспадане на даренията, направени в полза на установени в други държави членки организации, би отклонило част от средствата, които понастоящем са предназначени за австрийските организации, и така би довело до намаляване на средствата, осигурявани за тези организации чрез приходите от дарения. Според тази държава членка средствата от частни дарения допълват бюджета на посочените организации, така че възможността за данъчно приспадане на въпросните дарения позволява да се осигурят допълнителни финансови средства за тези обществени задачи, без да се увеличават бюджетните разходи.

40 Що се отнася до този довод, от постоянната съдебна практика следва, че необходимостта да се избягва намаляването на данъчните приходи не фигурира нито сред целите, посочени в член 58 ЕО, нито сред императивните съображения от общ интерес, които могат да обосноват ограничаване на установена от Договора свобода (вж. в този смисъл Решение по дело Persche, посочено по-горе, точка 46 и цитираната съдебна практика).

41 Оттук следва, че произтичащото от спорния режим ограничение на свободното движение на капитали не е обосновано по изложените от Република Австрия съображения.

42 Доколкото разпоредбите на член 40 от Споразумението за ЕИП имат същия правен обхват като идентичните по същество разпоредби на член 56 ЕО (вж. Решение от 11 юни 2009 г. по дело Комисия/Нидерландия, C-521/07, Сборник, стр. I-4873, точка 33 и Решение по дело Établissements Rimbaud, посочено по-горе, точка 22), при обстоятелства като тези по настоящото дело всички изложени съображения се отнасят съответно и до член 40.

43 От изложеното по-горе следва, че доколкото ограничава възможността за приспадане на даренията от данъка върху доходите само до даренията, направени в полза на организации със седалище в Австрия, член 4a, точка 1, букви a)—d) от изменения EStG съставлява ограничение на предвиденото в член 56 ЕО и в член 40 от Споразумението за ЕИП свободно движение на капитали.

44 Следователно трябва да се установи, че като е разрешила данъчно приспадане на даренията за научноизследователски и образователни организации само когато тези организации са установени в Австрия, Република Австрия е нарушила задълженията си по член 56 ЕО и по член 40 от Споразумението за ЕИП.

По съдебните разноски

45 Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на Република Австрия и последната е загубила делото, Република Австрия трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Като е разрешила данъчно приспадане на даренията за научноизследователски и образователни организации само когато тези организации са установени в Австрия, Република Австрия е нарушила задълженията си по член 56 ЕО и по член 40 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г.

2) Осъжда Република Австрия да заплати съдебните разноски.

Подписи